

Shundyas o komshis, shundyas pa irisaylo, gelo peske. Izhardyas, ratilo. Liyas i motika o komshus leskoro. Chas, chas, chas! Inkaldyas ekh kakavi frolya. Taman kerdyas te lel len i on achhile sapende. I ov ande mihlyuzi:

– Te hohaves man i me te avav kate! Achh te chhorav len tuke akana ando kominos, ta te han tut e sapa!

Inkistilo ko keremides. Andar o kominos chhorela leske e sapa. Okova chhorela leske e sapen, a on achhona frolende. Chak o yag mudarena leskiri. Pochninde te svetien leske andre.

– E, romniye! Mamka ti-i-i! Me phendom li tuke! Me phendom li tuke!

– So phendyan mange, be!

– Ushti dikh! Ushti dikh! Phonlyom li, chi o kasmeti ka avel amare pirende? Aki, ale dikh!

Kana dikhles koya romni:

– Mamo-o-o! Akitana amare frolya!

Ale akana dikh! Zhi akana hana, piena, zhivoti zhivena ... chak zhi akaya paramisi.

МЪРЗЕЛИВИЯТ РОМ

Имало един много мързелив ром. Имал осем деца. Жена му Всеки ден плачела и му се карала:

– А бе, мъжо! Ти не ходиш като другите Всеки ден за дърва, не работиш! Да донесеш на децата хляб, да им направя ядене! Ние умираме, а ти вътре си лежиш!

– Не се ядосвай, жено! Нашият късмет си седи. Хич не се ядосвай! Всичко ще се оправи!

– А бе, мъжо! Та ние умираме от глад!

– Казах ти бе, жено! Не се ядосвай! Ще дойде ден и Всичко ще се оправи! И хляб ще имаме, и дървата ще дойдат! Нашият късмет си седи!

Днес, утре – това семейство умирало от глад. Нищо не останало. Всичко изпродали, изяли и нямало дори къде да спят. Той си лежал. Заспал. През нощта дошъл Господ при него и му казал:

– А бе, рома! Гледам само спиш! Я стани! Вземи мотиката!